

Mistrovství Evropy PG – Řecko Zlato a bronz – radost a smutek

Letošního mistrovství Evropy se zúčastnila česká reprezentace v počtu šesti pilotů, kterými byli Tomáš Brauner, Martin Orlik, Radek Večeřa, František Pavloušek, Karel Vrbenský a Miroslav „Radar“ Stěhula. Poprvé jsme měli na startu dvě pilotky – kromě Petry Krausové startovala i Martina Pospíšilová.

Závod byl kvůli Olympijským hrám přesunut až na začátek října a byl situován do neznámého horského terénu vzdáleného čtyřicet kilometrů od pobřeží. Většina závodníků zde do té doby neměla nalétanu ani hodinu. Loni se zde konalo jedno děství světového poháru – PWC, ale kvůli silnému větru se neodletalo ani jedno kolo. Po těchto zkušenostech nevěřila většina týmů v dobré počasí a přicestovala s auty plnými vybavení na kitesurfing.

Příjemným překvapením byly podmínky na startu prvního kola 60 km dlouhé disciplíny, během které piloti objevovali zákoutí zdejšího terénu, např. že stoupáky na návětrných stranách kopce jsou velmi slabé a nezbyvá než létat do závětrí pro „něco silnějšího“. Taktika většiny závodníků – „hlavně doletět“ – byla provázena vytvořením dvou velkých skupin, které letěly pohromadě a nijak výrazně nespíchaly. První kolo vyhrál švýcarský pilot. To, že většina českých pilotů doletěla v první dvacítkě a v průběžném pořadí týmů byli Češi třetí, byl slibný začátek.

Druhý den závodu se stal nezapomenutelným pro český paragliding, když se na dokluzu do cílové pásce seřadili tři Češi na prvních třech místech. Martin Orlik, Tomáš Brauner a Radek Večeřa protknuli cílovou pásku v těsných rozestupech. Spousta štěstí, ale přináší většinou i smůlu – Petra Krausová sice přivedla do cíle poslední skupinu pilotů, ale až po dalších dvou hodinách. Jedno špatné rozhodnutí na začátku trati ji donutilo k téměř sólovému letu a ztráta bodů za čas v cíli ji odsunula na druhou pozici v průběžném pořadí žen. Zato v týmech se Češi vyšplhali na první místo a Tomáš Brauner vedl i v průběžném pořadí jednotlivců. Večer bylo možné mezi piloty zaslechnout nový termín, do té doby nepublikovaný – „CZECH SPEED“.

Třetí závodní den vymysleli organizátoři disciplínu 87 km dlouhou s cílem vzdáleným od startu dvě hodiny jízdy autem. Naši v polovině závodu udávali tempo první skupině, Petra se opět opoždila na startu a dotahovala vlastní stopou. Nejtěžší byl dolet do pásy proti silnému větru s minimální termickou aktivitou. První skupině se podařilo doletět do pásy, byli v ní i tři na-

ší piloti. Zbytek bojoval proti zesilujícímu větru, který donutil přistát mnoho pilotů před páskou. Petra a Karel přistáli 700 metrů před cílem a oduď začal být naklo-

něn Petřině soupeřce Ewě Gieslewiez z Německa, která jako jedna z posledních proletěla cílem. Bodová ztráta nebyla velká, ale mohla rozhodnout v konečném účtová-

ni. Tomáš Brauner držel vedoucí pozici, stejně tak český tým.

Další tři dny byly ve znamení čekání na slušné počasí. Petra si léčila chřipku a zbytek týmu se věnoval kitesurfingu, procházkám po horách a památkách.

Po bouřlivé oslavě Tomášových a Radarových narozenin jsem byl mile překvapen, že tým nastoupil bez větších problémů do závodu. Byla vysána disciplína s jedním otočným bodem a návratem. Italský a švýcarský tým se nechtěl smířit s myšlenkou, že by Češi skončili před nimi, stoupající forma jejich pilotů byla kolo od kola znatelnější. Švýcaři spolehali na Alexe Hoffera, Italové na Jimmy Pachera a Luccu Doniniho, mistry světa a Evropy předchozích let. V tomto náročném kole naši první tři piloti dolétli v první skupině, čímž naše pozice opět udrželi. Petra vítězstvím stáhla náskok vedoucí závodnice na

110 bodů, z vítězství v tomto kole se radoval Švýcar Christian Maurer. Při dokluzu do pásky, který vedl přes rotorovou stranu žebra až do cíle, přišel kolaps Radarova vrchliku. Vše se seběhlo tak rychle a nízko, že Radar ani nestihl použít záložní padák a zřít se pod hřeben. V den svých narozenin se doopravdy znovu narodil. Strom, který zbrzdil jeho pád, ho pravděpodobně zachránil před těžšími zraněními. Při vši smůle si Radar zapomněl v kempu vysílačku, a tím ztratil spojení se zbytkem týmu. Začala zachranná akce, kdy záchranáři odvedli dobrou práci a dovezli Radara do centra závodu. Pohmožděné rameno a spousta modřin – to byla bilance jeho „přistání“.

Nevyrazné termické podmínky na prvních kilometrech pátého kola si vybraly svou daň – Radek Večeřa přistál ještě před startovním sektorem. Petra bo-

jovala s Ewou o každý metr, snažila se svou soupeřku odvést od početnějších skupin pilotů a vnutit jí svoji taktiku letu. Taktický boj měl nakonec úspěch – Ewa udělala chybu a odstartovala do poslední kola předčasně.

Seděl jsem na startu a čekal na průlet pilotů přes třetí otočný bod, když ve vysílačkách zazněly první informace o problémech na druhém otočném bodě, kde vítr zesílil a piloti bojovali v rotoru o každý metr. Hlášeno bylo několik případů použití záložních padáků a zazněla i žádost o záchranný vrtulník. Naš letící týmlidr Martin Orlik zažádal na bezpečnostní frekvenci o přerušení kola, ale nedostal žádnou odpověď. Většina závodníků v tu chvíli bojovala na hranici svých možností i možností

Celkové výsledky:

1. Christian Maurer, Švýcarsko, Advance – Omega Proto
2. Bruce Goldsmith, Velká Británie, Airwave – Magic FR
3. Tomáš Brauner, Česká republika, Mac Para – Magus
- Philippe Broers, Belgie, Air Gross – Ultima 3
5. Torsten Siegt, Německo, UP – Targa II
9. Martin Orlik, ČR, Mac Para – Magus
21. Radek Večeřa, ČR, Gradient – Avax RSE
36. František Pavloušek, ČR, Axis Para – Merkury
38. Karel Vrbenský, ČR, Mac Para – Magus
40. Petra Krausová, ČR, Mac Para – Magus
61. Miroslav Stěhula, ČR, Gradient – Avax RSE
119. Martina Pospíšilová, ČR, Axis Para – Merkury

Celkem bylo klasifikováno 140 účastníků.

Pořadí žen:

1. Petra Krausová, Česká republika, Mac Para – Magus
2. Ewa Giesiewicz, Německo, Advance – Omega 6
3. Caroline Brille, Francie, Advance – Omega 6
14. Martina Pospíšilová, ČR, Axis Para – Merkury

Celkem bylo klasifikováno 22 pilotek

Pořadí národů:

1. Itálie
2. Švýcarsko
3. Česká republika
4. Německo
5. Francie

Celkem se ME zúčastnilo 26 zemí.

své techniky. Pořadatel nebyl bohužel schopen zajistit vrtulník se záchranáři, ten odstartoval až o hodinu později až z Athén. Německý tým nabídl svého doktora s prvotřídním vybavením, i tento krok pořadatelé odmítli.

Pole se zatím rozdělilo na dvě početnější skupiny, první vedl Švýcar Alex Hoffer, ve druhé byli naši - Karel, Martin a Tomáš; s pětiminutovou ztrátou se snažila stahovat první skupinu Petra. U posledního otočného bodu přišel okamžik, kdy se štěstí od českého týmu odvrátilo - první skupina otočila a dolétla do cíle, zbytek závodníků včetně našich, přistál 8 km před cílem ve zcela zastíněném údolí. Největší soupeři našich do cíle pátého kola dolétli a to znamenalo vyklizení pohádkových pozic a sestup na třetí místo.

V prvních hodinách po skončení kola se všichni více než o výsledky zajímali o to, kde kdo skončil a jestli jsou všichni piloti v pořádku. V devět hodin večer potvrdili organizátoři tragickou nehodu španělského pilota, který bohužel zemřel při převozu vrtulníkem. Polský tým podal stížnost na nezajištěnou záchranou akci - jejich pilot v té době ještě ležel v horách se zlomenou nohou.

Po krátké poradě podal náš týmlídr protest na regularnost kola s ohledem na bezpečnost pilotů. Ten ale nebyl uznán. Němci vycitili šanci na lepší umístění svého týmu a podali protest proti předčasnému startu Alexe Hoffera, a tak došlo k přepočítání výsledků 5. kola. Po kontrole bylo sedm pilotů diskvalifikováno za předčasný start. To postihlo nejen vítěze kola Alexe Hoffera, ale také Ewu, která o svém předčasném startu svému týmlídovi zapomněla říct. Tím přišla o vedení v soutěži a na její místo se dostala Petra Krausová.

Další den se z pietních důvodů neletělo. Náš tým se vydal k moři na pláž, kde tiše společně sdílel smutek.

Poslední dva dny se střídaly brifinky týmlídrů a následně rušení disciplín kvůli špatnému počasí. To zapříčinilo, že se další kola už neletěla, a tak bylo jako konečné vyhlášeno pořadí po pátém kole. Třetí místo společně s Tomášem Braunem obsadil Belgičan Philippe Broers, kam byl organizátory dosazen poté, co jako jediný dokázal přistát u zraněného Španěla a do přiletu vrtulníku se ho snažil udržet při životě.

Český tým na mistrovství Evropy i přes smůlu v posledním kole vybojoval historicky nejlepší umístění v krátkých dějinách českého paraglidingu. Odrazilo se zde velké nasazení všech pilotů, kteří se šampionátu zúčastnili, i těch, kteří o nominaci bojovali.

Tomáš Brauner dokázal, že patří k nejlepším pilotům na světě. Petra Krausová po standardním výkonu s trochou štěstí vybojovala poslední titul, který jí pod paraglidingovým nebem chyběl. Celému týmu patří velký dík i za bronz, i když k vyšším příčkám to bylo velmi, velmi blízko.

Děkujeme všem, kteří nám drželi palce, sponzorům a členům LAA ČR za finanční podporu.

Doslov:

Je dobojováno, výsledky vyhlášeny, medaile a tituly rozděleny a my se vracíme na trajektu domů. To, co jsme vybojovali, nám ještě nepřipadá tak podstatné jako fakt, že se vracíme domů všichni. Přemýšlíme nad španělským neštěstím a držíme se Španěly smutek. Není jednoznačné, proč piloti udělají chybu, kterou už nedokážou napravit, ale je pravda, že se dá těmto chybám systematickou přípravou předcházet. Toto by měl být náš další cíl.

Proto bylo v Recku rozhodnuto na mimořádné schůzi sportovní komise o zřízení výcvikového střediska pro reprezentaci. Hlavním úkolem pro toto středisko bude co nejlépe připravit piloty na možné krizové situace a procvičovat jejich řešení. Tento výcvik by se měl zaměřit na oblasti technické

ky pilotáže při nestandardních režimech letu, poskytnutí účinné první pomoci, systém komunikace při soustěžích mezi piloty týmu a týmlídrem. Výcvik bude součástí soustředění reprezentace a zvláštní pozornost by se měla věnovat talentované mládeži.

Budeme se snažit vybudovat toto středisko a každý, kdo bude schopen pomoci, je vítán. Pomoc při výcviku přislíbil Tomáš Brauner. Se svou dlouholetou zkušeností akropilota, bude této myšlence velmi platný.

Středisko by mělo být také využito i pro přípravu pilotů a instruktorů z řad svazu PG a řízeno představenstvem Svazu, výcvikovou a sportovní komisí.

Mistrovství Evropy bylo dalším z vrcholných závodů, kdy selhal pilot a také bezpečnostní zajištění soutěže a týmů organizátorem. O podobných krocích jako my uvažují i ostatní týmy. Doufáme, že tragické nehody se tak stanou jen smutnou minulostí.

Z deníčku života Martin Slíva

